

4) Czy z art. 2 ust. 4 w związku z art. 3 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) pkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE zgodne jest, że na pracowników, którzy na drodze sądowej dochodzą uznania wypowiedzenia dokonanego w ramach zwolnień grupowych za bezskuteczne, powołując się na fakt, że pracodawca składający wypowiedzenie nie przeprowadził w odpowiedni sposób konsultacji z przedstawicielami pracowników, zostaje nałożony ciężar dowodu i argumentacji wychodzący poza zakres przedstawienia przesłanek?

5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte:

Jakie inne obowiązki w zakresie przedstawienia dowodów i argumentacji można w takim przypadku nałożyć na pracowników zgodnie z wyżej podanymi przepisami?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Limoges (Francja) w dniu 6 lutego 2017 r. – Banque Solfea SA/Jean-François Veitl

(Sprawa C-63/17)

(2017/C 144/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance de Limoges

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banque Solfea SA

Strona pozwana: Jean-François Veitl

Pytanie prejudycjalne

Czy uwzględniając, że rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosi 6,75772 %, zasada ustanowiona w dyrektywach 98/7/WE z dnia 16 lutego 1998 r. ⁽¹⁾ i 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. ⁽²⁾, zgodnie z którą, zgodnie z wersją francuską, „Wynik obliczeń podaje się z dokładnością do co najmniej jednego miejsca po przecinku. Jeżeli cyfra występująca na kolejnym miejscu po przecinku jest większa lub równa 5, cyfrę poprzedzającą zwiększa się o jeden” pozwala na uznanie za prawidłowe podane RRSO w wysokości 6,75 %?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. zmieniająca dyrektywę 87/102/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. L 101, s. 17).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Sprawa C-65/17)

(2017/C 144/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oftalma Hospital Srl

Strona pozwana: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. ⁽¹⁾ stanowiący, że zamówień, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B udziela się zgodnie z art. 14 i 16, należy interpretować w ten sposób, że owe zamówienia podlegają zasadom swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług, równego traktowania, zakazowi dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz zasadom przejrzystości i niedyskryminacji, o których mowa w art. 43, 49 i 86 [WE]?
- 2) W przypadku, gdyby odpowiedź na pierwsze pytanie była twierdząca, czy art. 27 dyrektywy 92/50/EWG, który stanowi, że w przypadku, gdy instytucja zamawiająca udziela zamówienia w procedurze negocjacyjnej, liczba kandydatów dopuszczonych do negocjacji nie może być mniejsza niż trzech, pod warunkiem, że liczba odpowiednich kandydatów jest wystarczająca, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten znajduje także zastosowanie do zamówień, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B do dyrektywy?
- 3) Czy art. 27 dyrektywy 92/50/EWG, który stanowi, że w przypadku, gdy instytucja zamawiająca udziela zamówienia w procedurze negocjacyjnej, liczba kandydatów dopuszczonych do negocjacji nie może być mniejsza niż trzech, pod warunkiem, że liczba odpowiednich kandydatów jest wystarczająca, stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, który w stosunku do zamówień publicznych udzielonych w okresie przed wydaniem dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ⁽²⁾, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B do dyrektywy 92/50/EWG, nie zapewnia otwarcia rynku na konkurencję w sytuacji zastosowania procedury negocjacyjnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 9 lutego 2017 r. – IR/JQ**

(Sprawa C-68/17)

(2017/C 144/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IR

Strona pozwana: JQ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (zwanej dalej „dyrektywą 200/78/WE”) należy interpretować w ten sposób, że kościół może w sposób wiążący ustalić dla organizacji, takiej jak pozwana w niniejszym sporze, dokonywanie, w przypadku skierowanego do pracownika zajmującego kierownicze stanowisko wymagania działania w dobrej wierze i lojalności, rozróżnienia między pracownikami będącymi członkami tego kościoła i takimi, którzy są członkami innego kościoła lub nie są członkami żadnego kościoła?